

A Magyar Köztársaság nevében !

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2008. évi november hó 4. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az emberölés büntette és más bűncselekmény miatt vádlott ellen indult büntető ügyben a Veszprém Megyei Bíróság 2008. évi április hó 16. napján kihirdetett 1.B.336/2007/37. számú **ítéletét helybenhagyja.**

A vádlott által az első fokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

I n d o k o l á s :

A vádlottat a Veszprém Megyei Bíróság az 1.B.336/2007/37. szám alatti ítéletével bűnösnek mondta ki emberölés büntetében (Btk. 166.§ (1), (2) bekezdés d/ pont) és magánlaksértés büntetében (Btk. 176.§ (1), (2) bekezdés a/, c/ pont, (4) bekezdés). Ezért - halmazati büntetésül - 16 év fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés-büntetésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. Rendelkezett a bűnjelekről és kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen a vádlott és védője mindkét bűncselekmény vonatkozásában felmentés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.115/2007/4-I. szám alatti átiratában a megyei bíróság végzésének helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú nyilvános ülésen a védő a fellebbezést elsősorban felmentésre, másodsorban az első fokú ítélet hatályon kívül helyezése és a megyei bíróság új eljárásra utasítása érdekében tartotta fenn. Elsőként a nyomozó hatóság eljárását sérelmezte, amely során álláspontja szerint a vádlott tisztességes eljáráshoz való joga súlyosan sérült. A nyomozó hatóság ugyanis a tényállást nem derítette fel kellően, nem vette figyelembe a vádlott javára

szolgáló körülményeket sem. Az első fokú bíróság ezért akkor járt volna el helyesen, ha az ügyben pótnyomozást rendel el, vagy a meglévő bizonyítékok alapján a vádlottat felmenti az ellene emelt vád alól. A megyei bíróság a nyomozati hibák ellenére nem ezt tette, a vádlott bűnösségét kimondta az adott bűncselekményekben, így a bíróság eljárása is alappal kifogásolható, mégpedig azért, mert a tényállás felderítetlen, iratellenes, az első fokú bíróság tényről tényre helytelen következtetéseket vont le és indoklási kötelezettségét sem teljesítette megfelelően. Az ítélet megalapozatlan megállapításait a megyei bíróság mérlegelő tevékenységére vezette vissza, részletezve, hogy melyek azok az ítéletben rögzített tények, amelyek emiatt nem elfogadhatók a védelem számára. Így kifogásolta, hogy a megyei bíróság arra a megállapításra jutott, miszerint a vádlottnak oka volt a sértett megölésére, a vádlott korábban is agresszívan viselkedett, feleségét, lányát megverte, a sértettet zaklatta. Ugyanígy téves az esetet megelőző nap történéseinek rögzítése is az ítéletben. Mindez annak a következménye, hogy a megyei bíróság a tényállást e tekintetben kizárólag **Tanú 8** vallomására alapította, akinek vallomása részben ellentmondott a további tanúk vallomásának, illetve a tanú csak hallomásból tudhatott az általa előadott történésekről. Ez irányú mérlegelő tevékenységéről a megyei bíróság a védő álláspontja szerint nem adott számot, nem adta elfogadható indokát, hogy miért **Tanú 8** vallomását és miért nem az egyéb tanúvallomásokat, illetve a vádlotti védekezést fogadta el, holott ez utóbbi a megyei bíróság álláspontjával ellentétben következetesnek tekinthető, megfelelő magyarázatokkal alátámasztott. Álláspontja szerint ugyanis vádlott első tanúkénti kihallgatására törvénysértően került sor, az így felvett tanúvallomás ezért a bizonyítékok közt nem értékelhető. Ennek hiányában pedig a vádlott részéről ellentmondó vallomásokról beszélni nem lehet. Hiányolta a védő azt is, hogy az eljárás során sem a nyomozó hatóság, sem a bíróság nem zárta ki annak lehetőségét, hogy más is elkövethette az adott bűncselekményt, elmulasztotta a sértett férfikapcsolatainak alibi ellenőrzését, nem tett meg mindent a vádlott által viselt öltözék pontos beazonosítása, a helyszín közelében működő kamera felvételének beszerzése érdekében. A helyszín közelében talált személyi okmányokkal kapcsolatosan sem végzett alapos vizsgálatot, a sértett lakásához vezető útvonalon tanúkutatást nem folytatott. A megyei bíróság a szakértői halál idejére vonatkozó megállapítását felülmérlegelte, a rendelkezésre álló adatokkal ellentétes az a megállapítása is, hogy a sértett lakásában más is járhatott, akitől a rögzített lábnyomok származnak. Felderítetlen maradt az elkövetés eszköze is. A védő kifogásolta ezen túlmenően azt is, hogy a bíróság nem vizsgálta kellő alaposággal az NNI tanú szavahihetőségét sem, holott minden abba az irányba mutat, hogy érdekelt volt a vallomás megtételében. A magánlaksértés büntetével kapcsolatosan továbbra is azt az álláspontját ismételte meg, hogy az eljárás lefolytatásához szükséges magánindítvány elkésett, emellett utalt arra is, hogy tényállási elem, az erőszak hiányában sem lett volna védence büntetőjogi felelőssége megállapítható ez utóbbi bűncselekményben. Mindezek alapján elsősorban a védő **vádlott** felmentését, másodsorban az első fokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és új eljárásra utasítását indítványozta, melynek keretében a fent írt bizonyítási hiányosságok pótlására lehetőség nyílik.

A másodfokú nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője a védelmi aggályokat nem osztotta, továbbra is az első fokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

A vádlott csatlakozott védőjéhez és ártatlannak vallotta magát.

A fellebbezéseket az ítéletábra nem találta alaposnak.

A fellebbezésekre tekintettel az ítéletábra a megyei bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbíráta a Be. 348.§ /1/ bekezdésének megfelelően.

Ennek során megállapította, hogy az első fokú bíróság részéről eljárási mulasztás, törvénysértés nem történt. Maga is észlelte, hogy a nyomozó hatóság némely esetben szakmailag kifogásolható módon járt el, ezeket a hibákat, hiányosságokat azonban saját eljárásában megpróbálta pótolni, korrigálni. Beszerzett és rendkívüli alapossggal megvizsgált minden lehetséges bizonyítékot. Kimerítően feltárta és figyelembe vette azokat a körülményeket is, amelyek a bűncselekményt megelőzően a vádlott családi és a sértetthez fűződő kapcsolatát jellemezték. Ezekből az adatokból fűzte, építette fel a történeteket, keresett választ a vádlott aktuális lelkiállapotára, **sértetthez** való érzelmi viszonyulására. Ennek az oksági kapcsolatokon alapuló munkájának eredményeként jutott arra a következtetésre, hogy a vádlott volt az, aki az adott éjszakán rendkívül felfokozott lelkiállapotban felkereste a sértettet, majd a tényállásban rögzített módon megölte. A megyei bíróság mérlegelő tevékenysége semmilyen szempontból nem támadható, a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű, logikus értékelésén alapszik. Eltekintve a vádlott „tanúvallomásától”, további terhelti vallomása értékelésekor sem tévedett a megyei bíróság, amikor a vádlotti védekezést ellentmondásosnak, életszerűtlennek, logikus érvekkel alá nem támaszthatónak találta, s a tényállást az általa helyesen elfogadott egyéb bizonyítékokra alapította. Reflektált ítéletében a védelem által már az első fokú eljárásban is hivatkozott bizonyítási hiányosságokra, megfelelően megindokolva, hogy további bizonyítást - OTP külső kamerája által rögzített felvétel beszerzése, lábnyomok azonosítása stb. - miért nem látta szükségesnek, lehetségesnek. A védelem a másodfokú eljárásban sem hivatkozott olyan körülményre, amely több, az ügyet előbbre vivő bizonyíték feltárásához vezethetne, vagy alkalmas lenne az egyébként teljes körű mérlegeléssel megállapított tényállás megváltoztatásához. A teljes körű mérlegelés másodfokon nem támadható bizonyos elemek kiemelésével, pusztán a többi körülménytől elkülönített vizsgálatával. Ezért nincs ok az első fokú ítélet hatályon kívül helyezésére és az első fokú eljárás megismétlésére.

A megyei bíróság által megállapított tényállás teljes mértékig megalapozott, mentes a Be. 351.§ /2/ bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól, így alapját képezhette a másodfokú bíróság határozatának is.

A tényállás alapján helyesen vont következtetést a megyei bíróság a vádlott bűnösségére mindkét cselekmény vonatkozásában. A magánlaksértés kapcsán a magánindítvány joghatályosságával kapcsolatosan kifejtett indokolás minden megállapítása is helyén való az első fokú ítéletben, ugyanúgy, mint ahogy megfelel a büntető anyagi jogszabályoknak a cselekmények megnevezése, minősítése és az ehhez fűzött jogi indokolás is.

Nem tévedett az első fokú bíróság a büntetés kiszabása során sem, a teljes körűen feltárt enyhítő és súlyosító körülmények súlyuknak megfelelő értékelésével az 5-18 évig terjedő büntetési tételkeretek közt arányos büntetést szabott ki a vádlottal szemben. A cselekmény az adott kategóriában is rendkívül brutális, a véghezvitel módja, mikéntje olyan fajta

embertelenségre vall, amely mindenképpen indokolja az adott mértékű büntetést, úgy a fő-, mint a mellékbüntetést tekintve. Ezért annak enyhítésére - a felmentésre irányuló fellebbezés keretén belül - nem látott lehetőséget az ítélőtábla.

Tekintve, hogy az ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek, az ítélőtábla a megyei bíróság ítéletét a Be. 371.§ /1/ bekezdése alapján helybenhagyta.

Az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása a Btk. 99.§ - án alapszik.

Győr, 2008. november hó 4. napján

Dr.Kovács Tamás sk.	Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.	Dr. Csák Csilla sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Veszprém Megyei Bíróság 2008. április 16. napján kihirdetett 1.B.336/2007/37. szám alatti ítélete a mai napon jogerőre emelkedett végrehajtható.

Győr, 2008. november hó 4. napján

.Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: